

# Джерело

Муса Джаліль

*Переклад: П. Засенко*

Під горою, там, де клечань,  
Де травою поросло,  
День і ніч про щось лепече  
Балакуче джерело.

Чом співа воно завжди,  
Може, кличе до води,  
Що, неначе лід, студена  
І солодка, як меди...

Ось примчав до джерела.  
Хвацько скочив із сідла  
І схилився над водою  
Вершник з дальнього села.

Прогорнувши зелень трав.  
До води дідусь припав,  
Дітвори веселу зграю  
Хтось на березі зібрав.

З-під землі джерельце б'є,  
Всім водицю подає,  
Наче добре пам'ятає:  
Що віддав ти, те — твоє.

1936

**Переклад: П. Засенко**